

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η κατοχυρούμενη από το άρθρο 21, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽¹⁾ γενική απαγόρευση διακρίσεων να ερμηνευτεί κατά τρόπο ώστε να καταλαμβάνει, στο πεδίο εφαρμογής και προστασίας της, την απόφαση εργοδότη για απόλυση εργαζομένου, ο οποίος έως τότε θεωρούνταν καλός επαγγελματίας, για το γεγονός απλώς και μόνον ότι τελεί σε κατάσταση προσωρινής ανικανότητας προς εργασία —άγνωστης διάρκειας— οφειλόμενης σε εργατικό ατύχημα, ενόσω ελάμβανε ιατρική αρωγή και οικονομικές παροχές κοινωνικής ασφαλίσεως;
- 2) Έχει το άρθρο 30 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι ο εργαζόμενος ο οποίος απολύεται κατά τρόπο προδήλως αυθαίρετο και αδικαιολόγητο πρέπει να τύχει της προστασίας που προβλέπει η εθνική νομοθεσία για κάθε είδους απόλυση η οποία προσβάλλει ορισμένο θεμελιώδες δικαίωμα;
- 3) Εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής και/ή προστασίας των άρθρων 3, 15, 31, 34, παράγραφος 1 και 35, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ενός, ορισμένου ή όλων) η απόφαση εργοδότη για απόλυση εργαζομένου, ο οποίος έως τότε θεωρούνταν καλός επαγγελματίας, για το γεγονός απλώς και μόνον ότι τελεί σε κατάσταση προσωρινής ανικανότητας προς εργασία —άγνωστης διάρκειας— οφειλόμενης σε εργατικό ατύχημα, ενόσω ελάμβανε ιατρική αρωγή και οικονομικές παροχές κοινωνικής ασφαλίσεως;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα προηγούμενα τρία ερωτήματα (ή σε κάποιο εξ αυτών) και εφόσον γίνει δεκτό ότι η απόφαση για απόλυση εργαζομένου, ο οποίος έως τότε θεωρούνταν καλός επαγγελματίας, για το γεγονός απλώς και μόνον ότι τελεί σε κατάσταση προσωρινής ανικανότητας προς εργασία —άγνωστης διάρκειας— οφειλόμενης σε εργατικό ατύχημα, ενόσω ελάμβανε ιατρική αρωγή και οικονομικές παροχές κοινωνικής ασφαλίσεως, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής και/ή προστασίας ορισμένου ή ορισμένων άρθρων του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μπορεί το εθνικό δικαστήριο να εφαρμόσει τα άρθρα αυτά για την επίλυση διαφοράς μεταξύ ιδιωτών, είτε επειδή —αναλόγως του εάν πρόκειται για «δικαίωμα» ή «αρχή»— έχουν οριζόντιο αποτέλεσμα είτε κατ' εφαρμογήν της «αρχής της σύμφωνης ερμηνείας»;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στα προηγούμενα τέσσερα ερωτήματα, υποβάλλεται ένα πέμπτο ερώτημα:

- 5) Εμπίπτει στην έννοια «άμεση διάκριση λόγω ειδικής ανάγκης», ως λόγος διακρίσεως προβλεπόμενος στα άρθρα 1, 2 και 3 της οδηγίας 2000/78 ⁽²⁾, η απόφαση εργοδότη για απόλυση εργαζομένου, ο οποίος έως τότε θεωρούνταν καλός επαγγελματίας, για το γεγονός απλώς και μόνον ότι τελεί σε κατάσταση προσωρινής ανικανότητας προς εργασία —άγνωστης διάρκειας— οφειλόμενης σε εργατικό ατύχημα;

⁽¹⁾ ΕΕ 2000, C 364, σ. 1.

⁽²⁾ Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 23 Ιουλίου 2015 — Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce κατά Salvatore Manni

(Υπόθεση C-398/15)

(2015/C 354/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείον: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce

Αναρρεσίβλητος: Salvatore Manni

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η αρχή της διατήρησης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα υπό μορφή που επιτρέπει τον προσδιορισμό της ταυτότητας των οικείων προσώπων μόνον κατά τη διάρκεια περιόδου που δεν υπερβαίνει την απαιτούμενη για την επίτευξη των σκοπών για τους οποίους έχουν συλλεγεί ή για τους οποίους αργότερα υφίστανται επεξεργασία, όπως η περίοδος αυτή προβλέπεται στο άρθρο 6, στοιχείο ε', της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995 ⁽¹⁾, η οποία μεταφέρθηκε στην ιταλική έννομη τάξη [με το] νομοθετικό διάταγμα 196 της 30ής Ιουνίου 2003, να υπερσχύει και ως εκ τούτου να αποκλείει την εφαρμογή του συστήματος δημοσιότητας που τέθηκε σε εφαρμογή με το μητρώο εταιριών, το οποίο προβλέπεται στην πρώτη οδηγία 68/151/ΕΚ του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1968 ⁽²⁾, καθώς και στο εθνικό δίκαιο, ειδικότερα δε στο άρθρο 2188 του αστικού κώδικα και στο άρθρο 8 του νόμου 580 της 29ης Δεκεμβρίου 1993, καθόσον βάσει του συστήματος αυτού μπορεί οποιοσδήποτε, χωρίς χρονικό περιορισμό, να λαμβάνει γνώση των δεδομένων που αφορούν τα φυσικά πρόσωπα που είναι καταχωρισμένα στο εν λόγω σύστημα;
- 2) Συνάδει, ως εκ τούτου, με το άρθρο 3 της πρώτης οδηγίας 68/151/ΕΚ του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1968, κατά παρέκκλιση από τις αρχές της απεριόριστης χρονικής διάρκειας και των μη προσδιορισμών αποδεκτών των δεδομένων που δημοσιοποιούνται στο μητρώο εταιριών, το να μην υπόκεινται πλέον τα εν λόγω δεδομένα σε «δημοσιότητα», υπό την ως άνω διττή έννοια, αλλά να είναι αντιθέτως διαθέσιμα μόνο για περιορισμένο χρονικό διάστημα ή για καθορισμένους αποδέκτες, βάσει κατά περίπτωση εκτιμήσεως η οποία ανατίθεται στον διαχειριστή των δεδομένων;

⁽¹⁾ Οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281, σ. 31).

⁽²⁾ Πρώτη οδηγία 68/151/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1968, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιριών, κατά την έννοια του άρθρου 58 δεύτερη παράγραφος της συνθήκης, για την προστασία των συμφερόντων των εταιριών και των τρίτων με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες (ΕΕ L 65, σ. 8).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε η Audiencia Provincial de Cantabria (Ισπανία) στις
7 Αυγούστου 2015 — Liberbank, S.A. κατά Rafael Piris del Campo**

(Υπόθεση C-431/15)

(2015/C 354/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Cantabria — Sección 4

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Liberbank, S.A.

Εφεσίβλητος: Rafael Piris del Campo

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει προς την αρχή της μη δεσμευτικής ισχύος των καταχρηστικών ρητρών και προς τα άρθρα 6 και 7 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, ο περιορισμός του αναδρομικού αποτελέσματος της ακυρότητας καταχρηστικής ρήτρας ελαχίστου επιτοκίου περιλαμβανόμενης σε σύμβαση που συνάπτεται με καταναλωτές;
- 2) Συνάδει προς τα άρθρα 6 και 7 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, η διατήρηση των συνεπειών ρήτρας ελαχίστου επιτοκίου περιλαμβανόμενης σε σύμβαση που συνάπτεται με καταναλωτές, η οποία κηρύχθηκε άκυρη ως καταχρηστική;